

Подільська Зоря

АКТУАЛЬНО

Американське видання The Washington Post написало, що перша леді України Олена Зеленська відхилила запрошення Білого дому взяти участь у зверненні президента США Байдена до Конгресу цього четверга, оскільки її хотіли посадити поряд із вдовою російського опозиціонера Олексія Навального. Хоча частина українців вважає її покійного чоловіка лідером боротьби з режимом Путіна, репутація Навального затьмарена його скандальними заявами про анексований Крим. Водночас у коментарі Офісу президента повідомили, що причина у "накладанні графіків". "Посольство України в США дійсно нещодавно отримувало запрошення для першої леді України бути присутньою 7 березня під час виступу президента США в Конгресі. Проте через заплановані події в графіку, в тому числі візит до Києва дітей із дитячого будинку, який завчасно був спланований, на жаль, перша леді не зможе взяти участь у події", - повідомили в ОП.

5 березня чинний президент США Джо Байден та колишній президент Дональд Трамп перемогли на праймеріз від своїх партій в 15 штатах під час Супервівторка. Проте опитування громадської думки свідчать, що 81-річний Байден і 77-річний Трамп мають низькі рейтинги серед виборців. Зазначимо, що у Супервівторок в США відбирали делегатів на з'їзд партій, де буде вирішувати, кого висувати кандидатом у президенти на виборах. У листопаді 2024 року в США пройдуть чергові президентські вибори. Перед ними відбуваються праймеріз - передвибори, переможці яких боротимуться за крісло президента. WSJ писав, що американці не хочуть бачити в Білому домі ні Байдена, ні Трампа. Politico писав, що перспектива другого президентства Трампа непокоїть розвідників США.

Ексдепутат Верховної Ради та кум Путіна Віктор Медведчук, якого в Україні звинуватили у державній зраді, судиться з президентом України Володимиром Зеленським, Верховною Радою та РНБО. Він подав одразу кілька позовів до Верховного суду України.

Вінницькі лікарі провели унікальне для української медицини протезування. Вони сподіваються, що до пацієнта повернеться чутливість, а реабілітація пришвидшиться. Це вживлення імплантата всередину кістки ампутованої кінцівки пацієнта. Надалі до його зовнішньої частини фіксують компоненти протеза. Ця методика є інноваційною для України, важлива перевага остеоінтеграції в тому, що вона повертає пацієнтові чутливість, він може відчувати й розрізняти поверхні, на які наступає. Проводити операцію вінницьким медикам допомагав австралійський ортопед-травматолог Муньед Аль Мудеріс.

Син голови УАФ та екс-лідера збірної України з футболу Андрія Шевченка Крістіан отримав українське громадянство. Тепер форвард англійського "Вотфорда" зможе виступати за збірну України на юнацькому рівні. Головний тренер збірної України У-19 Дмитро Михайленко хоче залучити Крістіана Шевченка та бачить його в команді на позиції вінгера. Варто зазначити, що Молодіжна збірна України, куди може потрапити син легенди українського футболу, проведе три матчі кваліфікаційного раунда Чемпіонату Європи з 20 по 26 березня. У суперниках в української юнацької збірної однієї з Північної Македонії, Латвії та Швейцарії. За регламентом, за 2 тижні до старту турніру має бути сформована заявка.

Військовослужбовці Чопського прикордонного загону знайшли поблизу українсько-словацького кордону знеслиженого чоловіка. Затриманий розповів, що уже три дні блукає у горах без їжі та води. 30-річний вінничанин мав намір пробратися до Словаччини. Він самостійно проклав маршрут по онлайн картах. Долаючи складну місцевість, чоловік не втримався на скелі та впав з крутого схилу. Під час падіння він втратив мобільний телефон, тож не міг подзвонити та покликати на допомогу. Він намагався продовжувати рух, однак, через отримані під час падіння травми, пересувався повільно, часом повз і на третій день голоду та зневоднення зміг подолати лише 500 метрів. Коли його знайшли прикордонники, порушник геть втратив сили та заснув на землі. На порушника склали адміністративно-процесуальні документи за ч.1 ст.204-1 КУпАП "Незаконне перетинання або спроба незаконного перетинання державного кордону України". Справу буде передано до суду.

Упродовж січня-лютого 2024 року платники податків Вінниччини спрямували на потреби української армії 89 мільйонів 485,9 тисяч гривень військового збору. Про це інформує ГУ ДПС у Вінницькій області. Проти аналогічного періоду минулого року сплата військового збору зросла на більш ніж 21,3 мільйона гривень або на 14,8 відсотків. Нагадаємо, військовий збір в Україні справляється вже майже 10 років. Його ставка складає 1,5 відсотка від об'єкта оподаткування.

Віддали життя за Україну!

Лука-Мелешківська
громада знову в жалобі.

6 березня, у Вінницьких Хуторах попрощалися із Героєм, старшим сержантом - Андрієм ЛИПОВЕЦЬКИМ.

Андрій Липовецький долучився до Збройних Сил України на початку повномасштабного вторгнення. Воював у званні старшого сержанта у 57-й окремій мотопіхотній бригаді імені кошового отамана Костя Гордієнка. Брав участь у пекельних боях на Донецькому та Херсонському напрямках. Невтішна звістка до рідних надійшла ще 4 вересня 2022 року. Відтоді Андрій довгий час вважався зниклим безвісти. Підігрівала надію інформація від побратима, який, будучи сам бранцем, нібито зустрів його у ворожому полоні. Але дива не сталося: трагічну крапку у цій історії поставив тест ДНК. Воїн загинув у тому далекому бою - поблизу села Безіменне на Херсонщині. Йому навечно залишилось 44 роки...

23 лютого, поблизу Синьківки, що на Харківщині, під час виконання бойового завдання загинув Герой, 52-річний житель села Парпурівці - Олександр КОЛІСНИК.

Схиляємо голови в глибокій скорботі. Світла пам'ять про Олександра завжди залишиться в наших серцях. Висловлюємо глибокі співчуття рідним та близьким загиблого. Сумуємо разом з Вами, підтримуємо в цей тяжкий час.

"Андрій до останнього не вірив у можливість повномасштабного вторгнення росії в Україну. 24 лютого - день його народження - став для нього гірким днем безповоротного руйнування ілюзій, коли з очей спала пелена, - розповідає дружина полеглого Героя Тетяна. - Чоловік сприйняв цей напад як ніж у спину, тож і одразу вирішив стати на захист рідної землі. Вважав, що від його внеску у боротьбу з ворогом залежить чи доведеться нашим дітям скуштувати солдатської каші..."

Народився Андрій Липовецький 1978 року у Вінниці. Після 12-ї школи закінчив професійно-технічне училище, а потім - Тернопільський економічний університет. У цивільному житті працював приватним підприємцем, допомагав людям створювати затишок в оселях.

"Він був добрим та веселим. Надзвичайно любив дітей та завжди підтримував маму, допомагав їй в усьому. Тепер ми всі осиротіли, ніхто й ніщо не здатне замінити ту порожнечу, яка утворилася в наших душах із загибеллю найдорожчої людини..."

Глибокі співчуття рідним та близьким. Вічна пам'ять та слава Герою!

За п'ять миттєвостей до століття

1 березня, у перший день весни, своє 95-річчя відзначала високоповажна жителька Дашківців - Ганна Матвіївна РОМАНЮК.

У громаді існує традиція - вітати довгожителів із ювілеями - щоб подарувати літнім людям увагу, турботу і тепло.

Із поважною датою ювілярку віншували керуючий справами Якушинської сільської ради Олександр Качан, начальник відділу соціального захисту та охорони здоров'я Валентина Степанова, очільник ветеранської організації Микола Ситар.

"Ви гідно пройшли складну життєву дорогу, були учасницею історичних подій, багато працювали на благо майбутнього покоління та громади. Бажаю міцного здоров'я, оптимізму, бадьорості духу та хочу щоб ми зустрілися із Вами на сторіччя, тож тримайтеся і кріпійтеся", - сказав у своєму вітальному слові Олександр Качан та вручив ювілярці подарунок від голови громади.

Ганна Матвіївна народилася в Дашківцях 1 березня далекого 1929 року в багатодітній родині. Доля єдиної доньки серед п'яти братів - це допомагати у їх вихованні. З малих літ Ганна допомагала своїй мамі по господарству, готувала на всю сім'ю. Вже у п'ятнадцятирічному віці юна Ганна по-

чала працювати в ланці. Розпочалися важкі трудові будні із раннього ранечку до пізньої ночі. Більше п'ятдесяти років свого трудового життя віддала Ганна Матвіївна важкій праці біля землі.

Разом із чоловіком виростили та виховали двох синів. Декілька років минуло, як один із синів пані Ганни покинув цей світ.

Нині поважна ювілярка проживає самостійно у своєму будинку. Бабуся ще справляється самотужки, щотижня приїздить та допомагає у господарстві невістка. Щодня хтось із сусідів обов'язково загляне у гості, аби запитати Ганну Матвіївну як її здоров'я.

Пані Ганна має дві подруги, її поважні односельчанки 95-ти річна Марія Федорівна Красуля та 87-річна Ганна Іванівна Кравчук, час від часу вони зустрічаються та мають можливість поспілкуватися, згадати свої молоді роки.

Ганна Іванівна має 3 онуків, 1 правнука. Усе життя мріяла подолянка спочатку про доньку, потім про внучку, але у родині усі хлопчики. Але так уже склалося, тож щодня Ганна Матвіївна просить Бога про здоров'я та благополуччя кожного зі своєї родини.

Добре, що є такі особистості - носії наших українських традицій, глибокої життєвої мудрості, які крізь століття проносять свій безцінний досвід і передають його молодому поколінню.

Шкільні автобуси для територіальних громад Вінниччини

Це була найбільша кількість спеціальних шкільних автобусів, придбаних для навчальних закладів області за роки незалежності - повідомив Начальник ОВА **Сергій Борзов**.

Важливо зазначити, що кожен транспор-

тний засіб обладнаний підйомником для учнів, які пересуваються на кріслах колісних. Це забезпечить всім дітям доступ до освіти в безбар'єрному середовищі.

Автобуси були придбані за рахунок державної освітньої субвенції у розмірі 51 млн грн та співфінансування громад у розмірі 48,8 млн грн.

Нові автобуси в основному використовуються для підвезення учнів до опорних шкіл. Також будуть надані школам, які передали транспортні засоби військовим частинам. З 30 автобусів для Вінницького району було передано - 6.

"Освіта не буде чекати, поки закінчиться війна. Наші діти повинні отримувати якісну освіту, незважаючи на дуже складні обставини. І вони повинні мати можливість відвідувати навчальні заклади, незалежно від того, як далеко діти живуть від школи" зауважив очільник області **Сергій Борзов**.

УСПІХИ СПОРТУ

У головній офісі Відділення Національного Олімпійського комітету України у Вінницькій області 29 лютого 2024 року відбулася церемонія вручення нагород за підсумками 2023 року.

Голова Обласного Відділення, **Сергій Борзов** - начальник Вінницької ОВА, особисто привітав переможців та вручив дипломи, грошові винагороди та сувенірні

подарунки.

На заході були відзначені кращі райони області, видатні дитячі тренери 2023 року, а також талановиті фотографи та журналісти, які своєю роботою внесли вагомий внесок у розвиток спорту на Вінниччині.

У межах Обласного конкурсу "Проведення олімпійських заходів у 2023 році" серед районів визначено переможцем Вінницький район, друге місце Гайсинський, третє - Жмеринський район.

"Ця перемога є великим спільним зусиллям усіх територіальних громад Вінницького району. Дякуємо Вам за підтримку та відданість у розвитку спорту. Нехай наша перемога буде джерелом гордості для нас усіх і натхненням для подальших досягнень", - **Віталій Урдзік** начальник Вінницької районної військової адміністрації.

Підвищення бойової ефективності за підтримки Сергія Борзова

Протягом минулого тижня, Вінницька обласна військова адміністрація, під керівництвом **Сергія Борзова**, передала значні ресурси нашим військовим, щоб підсилити їхні можливості в боротьбі з російськими окупантами.

Для 95-ї окремої десантно-штурмової бригади було передано п'ять FPV-дронів та чотири DJI Mavic3. Як зазначив начальник ОВА **Сергій Борзов**, ці передові технології, або "пташки", як ми їх називаємо, забезпечують більшу точність та ефективність у веденні бойових операцій, зберігаючи життя наших захисників та мирних мешканців.

Спеціально для сил спеціального призначення Головного управління розвідки Міністерства оборони "KRAKEN" було передано 20 FPV-дронів. Ці розвідувальні за-

соби допоможуть забезпечити військовій розвідці необхідну інформацію та забезпечать перевагу на полі бою.

Для "Вінницьких янголів", захисників 38-го окремого стрілецького батальйону, було передано два DJI Mavic 3 та два тепловізори, які допоможуть їм у веденні розвідувальних та пошуково-рятувальних операцій.

Не менш важливою є підтримка повітряних сил Збройних сил України, для них було передано позашляховик Nissan NP 300. Це допоможе підсилити мобільні вогневі групи та забезпечити захист неба Вінниччини від потенційних загроз.

Завдяки цим новим технологіям та ресурсам ми маємо змогу не тільки вистояти ворожим атакам, а й здобути перемогу. Слава Україні! Героям слава!

Тепло душі для наших захисників

"Я не можу спокійно спати, адже знаю, що їм там холодно", - говорить про наших воїнів **Ганна Григорівна ЗАБОЛОТНА** із Микулинець (Якушинецька ТГ). Не звертаючи увагу на свій поважний вік (76 років) та різні хронічні хвороби жінка увесь день в'яже теплі носки для захисників України.

- Минулої осені побачила по телевізору, що у якомусь селі жінки збиралися та в'яжуть для воїнів. Думаю, так я теж так зможу допомагати, якраз осінь і теплі

носочки будуть дуже доречні. Закупила нитки та почала в'язати першу партію - 15 пар. Запитала у доньки кому можна їх передати, вона порадила наших хлопців-односельців, брати Петлінські, вони обидва на війні. Отак і почалась моя історія допомоги для захисників, - розповідає пані Ганна.

Відтоді Ганна Григорівна зв'язала уже 80 пар носків, до речі усі вони мають дуже веселе забарвлення, дивлячись на них хочеться посміхнутись. У кожній парі цікаво поєднані кольори, аби радувати око та хоч трохи підіймати настрої хлопцям.

- Для кожної посилки нав'язую приблизно 15-20 пар тепленьких носків та відправляю воїнам. До носочків обов'язково додаємо від нашої родини (доньки, сина, онучки) якісь смаколики, солодощі, каву, також власноруч вирощені цибулю, часник, аби хвороби не чіплялися.

Запрошую доєднуватись до моєї діяльності, може хто хоче допомогти в'язати носки, або має можливість передати хлопцям смаколики, звертайтеся, разом зможемо більше, - наголошує Ганна Заболотна, - поки що немає бажаних, але я не здаюся.

Демонструючи фото та відео від хлопців із подякою за свої вироби, пані Ганна не може стримати сліз. Зізнається, що тепер кожну вільну хвилину присвячує в'язанню.

- Іноді сплю три години, аби побільше встигнути зробити. Родина допомагає із закупівлею пряжі, вона у нас велика, тож ниток поки маю достатньо, було б здоров'я в'язати. Адже тримати ноги в теплі нашим воїнам потрібно увесь рік. Зараз тільки пережи-

ваю, що прийшла весна як тепер поєднувати в'язання із городніми справами.

Ганна Григорівна вправна господиня, все життя вирощує чудові урожаї всієї городини і в теплиці, і на відкритому ґрунті. Розповідає що бажання працювати біля землі у неї непереборне, дуже любить бачити результати своєї роботи. Зараз уже здоров'я не дозволяє працювати в повну силу, але бажання перемагає, тож іноді сапає городину сидючи на стільчику.

Поспілкувавшись із поважною волонтеркою, голова громади Василь Романюк побажав Ганні Григорівні міцного здоров'я та подякував за щирсердну допомогу для бійців. Адже немає ніяких обмежень для того хто хоче допомагати, було б бажання.

Одними із тих хто допомагає із закупівлею ниток для виробів Ганни Заболотної, є батьки загиблого Героя - Бориса Романова із Микулинець. Вони родичі із пані Ганною та живуть однієї вулиці. Родину полеглого воїна також відвідав Василь Романюк.

Борис Романов загинув у віці 27 років, під час ракетного обстрілу у с. Гавришівка 6 березня 2022 року. Він став одним із перших полеглих у нашій громаді після повномасштабного вторгнення. Борис був десантником, спортсменом, виконав більше ста стрибків із парашутом, мав багато Подяк і нагород за свої досягнення. Він служив за контрактом, брав участь в АТО. Був дуже активним у допомозі щодо благоустрою в своєму рідному селі Микулинець. Не цурався ніякої роботи, завжди першим приходив на допомогу. Але війна забирає найкращих...

Батьки Героя - Микола Пилипович та Тамара Іванівна розповідають, що після загибелі їх сина відчувають потребу допомагати, тим самим наближаючи нашу Перемо-

гу. Вони постійно донатять на різноманітні збори та благодійні фонди, допомагають військовим у придбанні необхідного обладнання.

- Аби тільки нашим хлопцям хоч трохи було легше, а ми допомагатимемо аж до перемоги. Завжди долучаємось лише до перевірених зборів та фондів, аби бути впевненими, що усе дійде за призначенням, - наголошує Микола Пилипович.

- Уже два роки, як не стало нашого Бориса, - говорить батько Героя, - а біль не зменшився ні на йоту.

Зі сльозами на очах вони розповідають про свого сина, про його досягнення та відзнаки і не можуть зрозуміти чому так рано його забрала клята війна.

Змістовною та непростюю видалась поїздка до Микулинець.

Після спілкування із Ганною Григорівною, Миколою Пилиповичем та Тамарою Іванівною, ще більше переконалися, що зараз немає нічого важливішого ніж допомога нашим захисникам. Якщо пані Ганна не дивлячись на проблеми зі здоров'ям увесь день в'яже теплі носки, а батьки які втратили сина продовжують від щирого серця допомагати, то і кожен із нас теж повинен долучатись.

Будь яка допомога важлива!

За матеріалами Якушинецької ТГ.

Відбувся фестиваль-конкурс "Колорити України"

підготовки, талант та майстерність.

Під час конкурсу панувала дружня атмосфера, відбувся обмін цінним досвідом поміж різними жанрами танців та дітьми різних вікових категорій.

Дякуємо організаторам та учасникам за професіоналізм та натхнення. Дякуємо батькам за небайдужість, віру в дітей та допомогу у втіленні ідей керівників колективів і хореографів!

3 березня в Агрономічному відбувся фестиваль-конкурс "КОЛОРИТИ УКРАЇНИ"

Центр культури та дозвілля прийняв гостей та конкурсантів з усієї Вінницької області. Всього взяли участь 20 учасників, які представили 33 номери в різних жанрах.

На сцені конкурсу дебютували танцюристи з наймолодшого хореографічного колективу Агрономічного Центру культури та дозвілля - "Промінчики" з номером "Дракоша". Також участь узяв ЗАХК "Сонечко" з номерами "Гопак", "Не шуми, калинонько" та "Вибрати не можна тільки Батьківщину", за які отримали дипломи лауреатів I ступеня.

Українські народні танці традиційно викликають багато емоцій і в глядачів, і в їх виконавців.

Усі конкурсанти продемонстрували високий рівень

Депутат інформує...

Олександр МАСЛЕННИКОВ,
Вінницька обласна рада

Продовжую підтримувати наших захисників. Днями передав Віктору Осаволу, воїну, жителю Агрономічного - автомобіль.

Придбати його мені вдалося разом з моїми друзями-ододумцями, які розуміють важливість підтримки наших захисників. Автівка потрібна для виконання бойових завдань 123 бригадою, у складі якої боронить Україну Віктор, нині вони перебувають на Херсонщині.

Разом до Перемоги!

Бережуть воїнів і виховують в учнях патріотизм та волонтерське мислення

Дворічна повномасштабна війна кардинально змінила життя багатьох українців. Тисячі мужніх чоловік та жінок взяли до рук зброю, інші взялися активно допомагати воїнам. Нині українській армії допомагають люди різних професій та різного віку - волонтерами стали і дорослі і малі.

Ніколи не стоять осторонь й у КЗ "Микулинський ліцей". Тут регулярно долучаються до проведення різноманітних акцій, ярмарків, зборів, тощо. Але є те, що роблять постійно, що вже стало невід'ємною частиною навчального процесу - плетіння маскувальних сіток для наших захисників. Їх виготовляють у вільний час, на перервах, іноді на уроках (трудового навчання, мистецтва та захисту Вітчизни, тощо). До процесу долучаються адміністрація закладу, вчителі, техпрацівники, учні, батьки, працівники місцевого осередку культури та небайдужі односельці. Вони не втомлюються підтримувати наших захисників, адже переконані: наближення Перемоги - справа кожного свідомого українця.

За словами директора закладу Юрія Яницького у ліцеї за час повномасштабного вторгнення спільними зусиллями вдалося виготовити понад 50 маскувальних полотен різних розмірів та кольорів.

- Коли розпочалося повномасштабне вторгнення наш ліцей перетворився на осередок благодійництва. Саме сюди небайдужі односельці з 24 лютого 2022 року приносили продукти, засоби гігієни, готували гарячі страви для бійців, робили м'ясні та рибні тушкованки. Також приймали у стінах закладу вимушених переселенців - небайдужі приносили ліжка, матраси, подушки, ковдри, постільну білизну, тощо.

Згодом вирішили плести маскувальні сітки. Адже розуміли, що це розхідний матеріал, і сітка буде потрібна завжди. Спочатку плели в приміщенні ліцею з того, що було під рукою. Місцеві рибалки надали сітки, а односельці - одяг різних кольорів, який ми різали на смужки. Звісно перші "маскувальниці" були не ідеальними - проте з часом навчилися робити швидкі та якісні. Спочатку ми працювали в одному стилі плетіння - клаптиковому. Бо з одягу довгі смужки не наріжеш. І в'язати такі коротенькі відрізки значно складніше. Зараз ми вже опанували інший стиль - з довгих смужок, це дозволяє робити довжина тканини в рулонах. Звісно кожен плете по своєму, тому сітки мають унікальні візерунки, але дотримуємося певних правил щодо м'якості та кольоровості сіток. Нині необхідне для виготовлення маскувальних полотен закуповуємо - в цьому допомагають місцеві підприємці, фермери, відділ освіти Якушинської ТГ, надаємо й свої кошти.

Основною рушійною силою у роботі звісно є наші ліцеїсти. Щоденно учні 6-11 класів відточують свою майстерність. Зазвичай на постійній основі участь у процесі плетіння беруть 10-20 ліцеїстів. До них періодично доєднуються й

інші, роблячи свій внесок, хай і кількома вплетеними рядками стрічок. Є і такі, хто довго спостерігає або просто приходить за компанією, а потім стають постійними учасниками. Готові сітки, різноманітні обереги, смаколики, малюнки ліцеїстів передаємо бійцям на різні напрями поштою або ж через волонтерів. Крайні п'ять "маскувальниць" розміром 6х6 передали для воїнів на запорізький напрямом. Їх використовують аби приховати від ворожого око важку техніку - розповідає Юрій Антонович.

Також у ліцеї проводяться різноманітні акції, ярмарки, флешмоби, виховні заходи, учні відвідують поранених воїнів у шпиталях. Цьогоріч до прикладу відбувся шкільний ярмарок - кожен клас презентував свій імпровізований "солодкий стіл", де можна було знайти найрізноманітніші смаколики - від домашньої випічки, пирогів, соків та фруктів до ситної піци. До заходу долучилися школярі, їх батьки, педагоги та небайдужі мешканці села. Спільними зусиллями вдалося зібрати близько 12 тисяч гривень. Кошти перерахували до фонду Сергія Припути. Під час ще однієї благодійної акції вдалося зібрати понад 14 тисяч гривень, їх передали пораненому воїну-односельцю Олегу Бондарчуку.

- Благодійні акції, ярмарки та виховні години стали гарною традицією для нашої шкільної родини. Впевнена, що такі заходи необхідні, адже вони об'єднують та надихають, і дорослих, і дітей. Якщо ми від щирого серця робимо щось хороше, прагнемо допомогти, то це вкотре доводить, що разом - ми єдині. Тож допомагаємо в силу своїх можливостей. Працюємо та навчаємо наших дітей щодня з вірою в Перемогу, - розповіла педагогиня-організаторка Альона Кулик.

Директор закладу Юрій Яницький зазначає, що подібна робота не лише

згуртовує дітей, але й сприяє їх національно-патріотичному вихованню, дає розуміння того, що вони громадяни країни.

До речі, національно-патріотичному вихованню молоді у Микулинцях приділяють неабияку увагу уже багато років. Адже село має цікаву та багату історію. Зокрема, саме тут починаючи з 1943 року діяла група УПА-Південь під командуванням полковника Омеляна Грабця "Батька". Серед акцій УПА 1943-1944 варто відзначити атаку на німецьку в'язницю в Літині, звільнення військвополонених із табору в Калинівському районі, поблизу ставки Гітлера, розгром німецької автоколонії під Літином, страту окупаційного коменданта міста Хмільник. Німці намагалися захопити "Батька", але їм це не вдалося. Те, що не вдалося СС і гестапо, вдалося НКВД. 10 червня 1944 року полковник Омелян Грабець "Батько" (та 13 інших українських партизанів) заги-

нув у бою з переважаючими силами НКВД в селі Микулинці. Відтак, з 1991 року, у селі почали організувати вишкольні табори для підлітків, згодом ці заходи стали обласними - майже щорічно відбувалися спортивно-патріотичні табори "Героїв УПА" імені Омеляна Грабця. Їх головна мета - національно-патріотичне виховання дітей і молоді, її фізично-спортивний та військовий вишкіл, поширення серед молоді правди про український визвольний рух, вшанування командира - полковника Омеляна Грабця "Батька" та бійців групи УПА-Південь.

